

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

26. ŘÍJNA 2014

Z obsahu:

Stáří je zvláštní dobou milosti

Promluva Svatého otce
Františka k seniorům
28. září 2014 na náměstí
Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Kněz, který byl věrný až k mučednictví

Marie-Therese
De Dombora
- strana 4 -

Synoda o rodině

Příspěvek olomouckého
arcibiskupa Jana
Graubnera na Synodě
o rodině, konané v Římě
- strana 6 -

Svatý boj patří k islámu

Christof Gaspari
- strana 7 -

O nebi

Sv. Alfons Maria z Liguori
- strana 8 -

Úplné štěstí (1)

Obrácení je možné,
i když se člověk pohybuje
na samém dně existence...
- strana 11 -

Vzpomínky

na papeže Pia X. (2)

Kardinál R. Merry del Val
- strana 12 -

Propagandu proti církvi (12)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 13 -

Tympanon nad vstupem do kostela kláštera sester cisterciáček Porta coeli v Předklášteří u Tišnova

Stáří je zvláštní dobou milosti

Promluva Svatého otce Františka k seniorům

28. září 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry! Děkuji vám, že jste přišli v tak hojném počtu. A děkuji za sváteční přijetí: dnes je váš svátek, náš svátek! Děkuji Mons. Pagliovi a všem, kteří jej připravovali. A děkuji zvláště emeritnímu papeži Benediktovi XVI. za jeho účast. Řekl jsem již mnohokrát, že jsem moc rád, že bydlí tady ve Vatikánu, protože to je jako mít doma moudrého prarodice. (*Potlesk*) Děkuji.

Vyslechl jsem svědectví některých z vás, kteří prezentovali zkušenosti společné mnohým seniorům a prarodičům. Jedno však bylo odlišné, totiž svědectví bratří, kteří přišli z Qaraqosh, odkud vyváží z násilné perzekuce. Vyslovme jim společně zvláštní „díky“! Je moc krásné, že jste dnes přišli sem. Je to dar pro církev. A my vám nabízíme svoji blízkost, svoji modlitbu a konkrétní pomoc. Násilí na

starých lidech je nelidské, stejně jako na dětech. Bůh vás však neopouští, je s vámi! S jeho pomocí jste a budete pamětí svého lidu, nás a velké rodiny církve. Díky! Tito bratři dosvědčují, že staří, kteří mají víru, jsou i v nejtěžších zkouškách jako stromy, které nadále přinášejí plody. A platí to také v běžných situacích, kde se však mohou vyskytovat jiná pokušení a jiné formy diskriminací. Slyšeli jsme o nich v některých dalších svědectvích.

Stáří je zvláštní dobou milosti, ve které nás Pán znovu povolává: volá nás, abychom opatrovali víru a předávali ji, volá nás, abychom se modlili zvláště přímluvou, volá nás, abychom byli nablízku těm, kdo jsou v nouzi... Seniori, prarodiče mají schopnost chápat ty nejobtížnější situace, obrovskou schopnost! A když se v těchto situacích modlí, je jejich modlitba mocná!

Seniorům, kterým se dostalo požehnání spatřit děti svých dětí (srov. Ž 128,6), je svěřen velký úkol: předávat životní zkušenost, historii rodiny, společenství, lidu; jednoduše sdílet moudrost i víru, ten nejcennější odkaz! Blaze těm rodinám, které mají své prarodiče nablízku! Dědeček je dvojnásobným otcem a babička je dvojnásobnou matkou. V zemích, kde bylo krutě pronásledováno náboženství, myslím například na Albánii, kterou jsem navštívil minulou neděli, v těchto zemích to byli právě babičky a dědečci, kteří se vskrytu postarali, aby se dětem dostalo křtu, a předali jim víru. Výborně! Skvěle obstáli v pronásledování a zachovali v oněch zemích víru!

Ne vždy však staří lidé mají rodinu, která je může přijmout. Potom je dobře, když existují domovy pro seniory... jen když jsou opravdu domovem a nikoli vězením a slouží starým lidem a nikoli zájmům někoho jiného! Neměly by být domovy, kde seniori žijí zapomenuti, ukryti či přehlíženi. Cítím se blízko těmto starým lidem, kteří žijí v takových ústavech, a s vděčností myslím na všechny, kdo je chodí navštěvovat a starají se o ně. Domovy seniorů by

Dokončení na str. 7

Na konci tohoto týdne vstupujeme do období, kdy se intenzivně modlíme za duše v očistci, navštěvujeme častěji hřbitovy, snad i hlouběji rozjímáme o životě a smrti. To všechno je velmi důležité pro každého člověka, pro katolického křesťana zvlášť.

Téma života a smrti nás však provází po celý rok, je to vlastně permanentní otázka, na niž definitivní odpověď dostaneme až – jak doufáme – v nebeské slávě. Sobotní slavnost Všech svatých v nás povzbuzuje křesťanskou naději na nebe, kde budeme moci spolu se zástupem andělů, svatých a s Pannou Marií patřit na Boží tvář v nevýslovné kráse a nekonečném, blaženém štěstí. Jaké to bude v nebi, zdaleka nevíme, ale můžeme to vzdáleně vytušit prostřednictvím Božího zjevení, modlitby, hlubokého duchovního života. Se zanícením o tom píše sv. Alfons z Liguori v knize věnované dobré přípravě na smrt. (str. 8)

Obvykle se intenzivně na smrt připravují staří lidé, kteří prožívají svým

způsobem období milosti, když jsou Bohem povoláni, aby ve své životní moudrosti opatrovali víru a předávali ji a aby věnovali mnoho času modlitbě, zvláště přímluvné, a tak pomáhali těm, kdo jsou v nouzi. I proto jsme mimořádně zařadili místo pravidelné středeční katecheze Svatého otce jeho promluvu při zářijovém setkání se seniory. Papež František varuje, že lid, který nepečuje o své staré a nezachází s nimi dobře, je lid bez budoucnosti, protože ztrácí paměť a zbavuje se svých kořenů.

Na smrt by se však měl připravovat každý člověk užívající rozumu, bez rozdílu věku. Proč? Nevíme dne ani hodiny... V tom nás utvrzuje životní příběh bl. Zoltána Meszlényiho, jehož věrnost Bohu až k mučednictví je pramenem naděje i pro nás, kteří každodenně bojujeme za svou víru. (str. 4) Víra a věrnost – jeho biskupské heslo

Editorial

by se mohlo stát i našim heslem, v době, kdy obojí je celospolečensky relativizováno. Jak silně i dnes znějí Meszlényiho slova z roku 1950, že jsme povoláni, abychom se pokusili světu vrátit kompas, který lidská společnost ztratila svým postavením se proti Bohu!

Úzce s těmito myšlenkami souvisí také proslov Mons. Jana Graubnera na Synodě o rodině, ve kterém jasně vyzdvihl nutnost ideálu – v tomto případě duchovní základ manželství. (str. 6) Tam, kde není ideál, nemůže být ani jasný cíl, tudíž také cesta je slepá, či aspoň nekonečná. A člověk utrpí smutnou porážku, když nenajde pravé štěstí, které dává Bůh.

A ještě jeden zvláště aktuální úkol nám dal Ježíš: modlit se za pronásledované křesťany i za jejich pronásledovatele. (str. 7) Tak se poznají ti, kdo jsou Kristovi – milují duše svých nepřátel. I tady můžeme naplnit dnešní evangelium: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22,39)

Daniel Dehner

Vrať se ke svému Pánu a potěš ho svou přítomností a opravdovým zájmem o jeho slova pravdy. Vysloví je dnes s celou otevřeností svého srdce, ačkoliv podnět k tomu dostane od člověka, který si troufá zkusit a pokoušet svého Boha. Uč se od Ježíše odpovídat i na ty otázky, které už vyvolávají tvou nevoli, se stejnou trpělivostí a rozvahou jako on. Pros Ducha Svatého o milost, abys dokázal vytěžit z Ježíšových slov to, co potutelnému tazateli z řad znalců zákona zcela uniká pro jeho zaslepenost a postranní úmysly.

Pán využívá i neupřímného podnětu z řad zarytých odpůrců k tomu, aby tě poučil o tom, co je nejpodstatnější: o opravdové lásce k Bohu proměněné ve skutek. Mluví o lásce, která miluje *celým srdcem*, která tedy nezná žádná „ale“, žádné „jestli“, ani „až na“. Je tu řeč o lásce, která opanovala *celou duši*, takže se stává jediným motivem, od kterého se odvíjí všechno jednání, všemu dává svůj směr a smysl. Slyšíš o lásce, která dokáže ovládnout *celou mysl*, která se zcela ztotožňuje s milovanou bytostí, takže cítí a smýšlí tak jako ona. Taková láska dokáže zamilovaného tak dokonale poznamenat, že všem v okolí je patrná jeho proměna.

Lidé někdy mluví o stavu zamilovanosti „na život a na smrt“. Pokud takový stav neznáš z vlastní zkušenosti, snad jsi byl někdy alespoň jeho svědkem. Otec Stvořitel nás vybavil darem, že můžeme milovat „až k zbláznění“. Kdo jiný by měl být tímto tak krásným darem milován, ne-li sám jeho Dárce? Tvůj nejvyšší a nejdobrotivější Bůh a Pán nemůže být jen jedním z mnoha a čekat, co na něho zbude. Je pro tebe všim a v něm máš všechno, proto právě on je ten, do koho se můžeš a také máš bezmezně a navždy zamilovat. Nemusíš se toho bát. Neznamena to rezignovat na každou jinou lásku, radost, na každé jiné dobro. Láska k nejvyššímu Dobru je umocněním každého dobra, každé opravdu čisté radosti na nekonečno. Vždyť všechno, co je opravdu dobré a krásné, je z nekonečné řady jeho darů, kterými on doprovází svou lásku k tobě, aby se z toho živila tvoje láska k němu.

„Velká láska“ mezi lidmi může být také hluchá a slepá ke všemu ostatnímu. U velké lásky k Bohu tomu tak není. Ta nekončí v zahleděnosti do sebe, ve vyluč-

Zákon lásky

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

To je největší přikázání.

nosti ani izolovanosti. Poznání a hluboký prožitek skutečnosti, že Bůh tě miluje jako sebe sama, tě zcela přetváří a zbavuje úzkoprsé sobecké sebestřednosti a učí tě stejnou láskou milovat všechno, co miluje Bůh, tedy také tvého bližního. Bůh, ačkoliv je tak dokonale blažený sám v sobě a nikoho nepotřebuje, nežije pro sebe. Stvořil si svět jen proto, aby jay mohl milovat. Předmětem jeho nesmírné otcovské lásky jsou i všichni ti, které potkávaš a se kterými se stýkáš, a to bez ohledu na to, zda tobě jsou milí nebo protivní. Miluje i ty, které jsi nikdy neviděl a kteří až už v tvé blízkosti, nebo daleko od tebe, strádají nouzí, nemocí, lidskou zlobou, vlastním proviněním či samotou a opuštěností. Jak bys mohl přehlížet to, co tak nekonečně miluje tvoje Láska? Teprve opravdová láska k Bohu ti otevírá oči a uschopňuje tvé srdce, aby podobně jako on bylo otevřené k cizím bolestem, potřebám a tužbám, abys je vnímal *jako sám sebe* a prožíval jejich utrpení, nouzi, strádání a opuštěnost jako svou vlastní. Posílá ti je, aby tak v nich tvé lásce k němu přiblížil sám sebe.

Tvoje láska k Otci tě učí ustavičně děkovat za všechny jeho dary a současně tě učí zvažovat, zda si z jeho darů neukrajuješ sobecky příliš velký krajíc na úkor těch, kteří si nemají z čeho ukrojit. Je jich stále víc, než si uvědomuješ. Zatímco jedni tak nenasytně dychtí po hojnosti a blahobytu, nepřestávají platit Ježíšova varovná slova: *Chudé máte vždycky mezi sebou.*⁽¹⁾ Kromě toho je tu stále odvěký Škůdce: *Obchází a hledá, komu by ublížil.*⁽²⁾ Jestliže on obchází a zle ubližuje, i ty máš obcházet, ale naopak hledat, komu bys svou láskou, zájmem a porozuměním *nalil do ran oleje a vína a obvázal je*⁽³⁾. Tato konkrétní činná láska je totiž jediný zřejmý způsob, jak můžeš osvědčit a prokázat svou lásku k Otci. Jen my lidé jsme si ve své omezenosti a nedokonalosti tuto lásku tak rozdělili. V Božím srdci a v Božích očích však existuje jako jedna jediná a nerozdělená. *Vždyť jestliže*

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 22,20-26

Toto praví Hospodin: „Nesužuj přistěhovalce a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. Neublížujte vdově a sirotku. Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky. Půjčš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej od něho úrok. Vezmeš-li si jako zástavu plášť

Dokončení na str. 11

někdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, jak může milovat Boha, kterého nevidí?⁽⁴⁾

Ačkoliv dvojí přikázání lásky je v Písmu Starého zákona jakoby ztraceno v množství jiných nařízení⁽⁵⁾, Pán je vyzvedává zcela jednoznačně: *Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.* Bez důsledného plnění těchto dvou přikázání všechno ostatní je nedostačující, a tedy marné, i kdyby to vypadalo samo o sobě jakkoliv velkolepě a okázale. V těchto dvou přikázáních je definována sama podstata křesťanství. *Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.*⁽⁶⁾ Zde je také třeba začít úvahy, jak vyjít z krize a obnovit církev. *Zákon a Proroci* nestojí na nových důmyslných strukturách, nepomůže tu žádné jiné otevírání a přizpůsobování, dokud nebudou účinně a hmatatelně naplněná v životě a skutcích věčná a nezměnitelná přikázání, na kterých Zákon a Proroci od počátku stojí. U kořene všech problémů a krizí je bolestná skutečnost, že v srdcích věřících pohasla láska.

Z toho také poznáváš, odkud máš začít s nejučinnější reformou církve: od *svěho srdce*, od *své duše* a od *své mysli*: Začni tím, že rázně odstraníš, co tak nahromadili sobectví bůzci, odklid' svou vlastní modlu a předlož očištěné srdce svému Pánu, aby je *celé* naplnil nedělitelnou láskou k Bohu i k lidem, a pros jej, aby tuto proměnu zřetelně poznalo a pocítilo i tvé blízké a vzdálené okolí.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 26,11; ⁽²⁾ srov. 1 Petr 5,8; ⁽³⁾ srov. Lk 10,34;

⁽⁴⁾ srov. 1 Jan 4,20; ⁽⁵⁾ srov. Dt 5; Lv 19,18;

⁽⁶⁾ Jan 13,35

Kněz, který byl věrný až k mučednictví

Mons. Zoltán Meszlényi (1892–1951), blahorečen

31. října 2009 v Ostrihomi (Maďarsko)

Před pěti lety kardinál Péter Erdő, arcibiskup Budapešti a Ostrihomi a maďarský primas, vedl v bazilice v Ostrihomi slavnost blahorečení Mons. Zoltána Meszlényiho, světicího biskupa ostrihomského, který zemřel v roce 1951 jako mučedník.

Papeže Benedikta XVI. zastupoval Mons. Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení. Papežovým jménem přečetl formuli blahoslavení. Ve velké bazilice, která bývá pro svoji velikost srovnávána se svatopetrským dómem v Římě, se to hemžilo lidmi.

Toto hluboce usebrané množství lidí s vlajkami a tabulemi bylo velmi dojemné. Na tabulích bylo možno číst jména jako Kistarca, Gödöllő, Máriabesnyő, Hatvan – tato místa leží v blízkosti místa narození Zoltána Meszlényiho a tábora, kde došel své mučednické smrti – nebo také jména mnoha obcí z diecéze budapešťsko-ostrihomské a většiny katolických uskupení Maďarska. Bylo možné vidět rovněž skupiny maďarských menšin z Transylvánie a ze Slovenska.

Kardinál Erdő ve svém kázání připomněl, že poprvé byl povýšen ke cti oltáře maďarský mučedník z doby komunistického režimu v Maďarsku. Když mluvil o novém blahoslaveném, připomínal hlavně úplnou připravenost Mons. Zoltána Meszlényiho pro působení Boží a pro vniknutí Ducha Svatého. Ještě dnes je pro nás „příkladem křesťanského svědectví, které spočívá na Duchu Svatém“. Jeho poslání neztratilo nic na své aktuálnosti.

Cítíme, jak velmi „naš vlastní a společenský egoismus, naše krátkozrakost, naše touha po moci a naše pocity nenávisti“ jsou pastmi, z nichž nás může vysvobodit „jenom milosrdná láska Boží“.

„Věrnost mučedníků je tedy pramenem naděje pro nás,“ zdůraznil maďarský primas.

Zoltán Meszlényi se narodil 2. ledna 1892 ve velmi zbožné rodině v Hatvanu, v městě, které leží 60 km severovýchodně od Budapešti. Dne 15. ledna byl v tom-

to městě pokřtěn. Jeho rodiče, mladý učitelský pár, pocházeli z města Rimavská Sobota (dnes na Slovensku). O tři roky později se museli vrátit zpátky do tohoto města.

Nejdříve chodil do pokračovací školy v Rimavské Sobotě, potom v Budapešti a nakonec ji dokončil v benediktinské koleji v Ostrihomi. Tam měl tak dobré známky, že mu Mons. Kolos Vaszary, arcibiskup ostrihomský, primas Maďarska (1891–1912) zajistil stipendium. Tak šel v roce 1909 do Říma na *Collegium Germanicum et Hungaricum*, aby pokračoval ve studiu teologie a církevního práva.

Dne 28. října 1915 byl v Římě vysvěcen na kněze a na slavnost Všech svatých slavil svoji první mši svatou ve Věčném městě. Když se na podzim 1916 vrátil do Ostrihomi, nechal ho nový primas Maďarska, Mons. János Csernoch (1912–1927), ihned jmenovat vikářem v Komárně. Dne 2. března 1917 mu byl svěřen úkol archivaře arcibiskupa a odpovědného organizátora liturgických slavností. Pak ho 15. prosince téhož roku Mons. Csernoch ustanovil svým tajemníkem. Primas poznal velmi brzy církevněprávní znalosti a kvality svého tajemníka a jmenoval ho roku 1920 justičním úředníkem církevního soudu primaciální arcidiecéze Ostrihom.

Začátkem roku 1922 doprovázel Mons. Csernocha na konkláve a 2. února byl svědkem volby papeže Pia XI. V ro-

Ostatky blahoslaveného biskupa Zoltána Lajose Meszlényiho vystavené v bazilice v Ostrihomi u příležitosti slavnosti beatifikace 31. října 2009

Mons. Zoltán Meszlényi

ce 1924 se vrátil u příležitosti národní pouťe, která byla zorganizována primaciální arcidiecézí Ostrihom, spolu s primasem zpět do Říma. Pak se zúčastnil v červenci 1926 eucharistického kongresu v Chicagu. Zanechal nám zprávu o tomto tématu, ve které mluvil o působivé postavě kardinála Csernocha v poslední době jeho života, v níž byl zcela prodchnut eucharistickým tajemstvím.

Kardinál János Csernoch zemřel 25. července 1927. Jeho nástupcem se stal kardinál Jusztinián Serédi, který zůstal primaciální křeslo v letech 1927 až 1945. Zoltán Meszlényi u něho požíval stejnou důvěru jako tajemník a právník jako u jeho předchůdce.

V roce 1931 byl Zoltán Meszlényi přijat do kapituly baziliky v Ostrihomi a stal se farním děkanem Nográdu a Hontu. Kardinál Serédi ho velmi brzy jmenoval generálním vikářem kapituly a přenesl na něho nejvyšší úkoly církevního soudního dvora. Navzdory všem útokům, jimž tak nadaný muž jistě musel padnout za obět, plnil své úkoly svědomitě a zcela kompetentně.

Dne 28. října 1937 přijal biskupské svěcení a stal se světicím biskupem arcidiecéze ostrihomské. Jeho heslo znělo: „Fidenter ac fideliter“ (Víra a věrnost). Toto heslo ho zcela definovalo a nikdy se mu nezpronevěřil. Kardinál Serédi si ho zvolil také za apoštolského správce diecéze Košice. To byl vysloveně choulostivý úkol vzhledem k situaci této sloven-

Úryvky z kázání Mons. Zoltána Meszlényiho

ské diecéze, která byla správně a územně oddělená od Maďarska. Po dvou letech byl oficiálně osvobozen od tohoto úkolu, když byla podepsána Vídeňská dohoda, která Slovensko na určitou dobu přičlenila k Maďarsku. Ale přesto byla situace komplikovaná, protože jeho dřívější spoluobčané mu neváhali volat v případě konfliktů a potíží. Tento úkol splnil tak příkladně, že kardinál Serédi neváhal svému věrnému spolupracovníkovi poblahopřát.

Po volbě papeže Pia XII. (2. března 1939) Mons. Meszlényiho jmenoval kardinál Serédi předsedou *Unie mladých katolíků*. Současně dal kardinál podnět, aby jako emeritní profesor teologie a církevního práva byl přijat na Univerzitu Péter Pázmányho v Budapešti.

Během války, když cizí armády vpochodovaly do Maďarska, se angažoval jako předseda *Díla pro ochranu dětí*. Neváhal vydat svoji osobu a také otevřít svoji vlastní peněženku, aby podpořil ubytovny a nemocnice v potížích a přidělil jim přes Červený kříž lůžka a přikrývky.

Dne 29. března 1945, když ruská armáda vpadla do Maďarska, zemřel kardinál Serédi na následky onemocnění rakovinou. Jeho nástupcem na místo primase v Ostrihomí se stal biskup z Veszprému, Mons. Josef Mindszenty. Kardinálskou hodnost dostal ale díky okolnostem teprve 8. září 1945 a dosazen byl odpovídající papežskou bulou 2. října.

Maďarsko bylo v této době už obsazeno sovětskou armádou a železná opona oddělila zemi skoro na půl století od západního řádu. Všechny maďarské instituce, počínaje katolickou církví, upadly pod moc komunistické vlády, která byla dosazena Rusy. Tato vláda provedla celou řadu reforem, které byly ve skutečnosti určeny k tomu, aby zničily struktury dřívějšího světa. Už v roce 1946 rozdělila agrární reforma velkostatky. Potom zabavila vláda všechny církevní a sociální instituce s cílem, aby se komunistická ideologie rozšířila ve všech třídách společnosti, zvláště mezi mládeží a dětmi. Roku 1948 byly zestátněny školy, v roce 1950 byly rozpuštěny řády.

Dne 26. prosince 1948, tedy jeden den po Vánocích, byl zatčen kardinál Mindszenty. Podle klauzulí církevního práva musel generální vikář Mons. János Drahos převzít nástupnictví po zaneprázdněném

„Život člověka na zemi můžeme srovnat se životem vojáka. Žádný vojenský život v zahálce mírové doby v kasárnách, nýbrž život vojáka v akci, ve věčném boji, který nikdy nekončí, který pokračuje stále tváří v tvář nepříteli a končí teprve smrtí.“

(U příležitosti jednoho biřmování, 14. září 1940)

„Co je zapotřebí, aby v nás Ježíš probudil toto velké svědectví o jeho velké důstojnosti jako Mesiáše a jako Božího Syna? Nejspíše ona radost, jejíž pramen spočívá v přesvědčení, že Vykupitel se před 1945 lety stal člověkem a dal nám podíl na díle vykoupení. Představme si, že by nám položil stejnou otázku, jakou třikrát položil Petrovi: »Petře, miluješ mě?« Odpovězme s vášnivostí Petrovou a žářem jeho duše: »Pane, ty víš, že tě miluji!«

(Ostřihom, 9. prosince 1945 - 2. neděle adventní)

„Život těchto lidí v Galileji nebyl jednoduchý, těchto prostých mužů, kteří ve své duchovní nouzi hledali útěchu u Ježíše. Ale můžeme si říci, že náš život je jednoduchý? Technika a civilizace změnilы obraz světa. Můžeme si říci, že jednotlivé osudy lidí se staly jednoduššími? Lidská společnost ztratila kompas, tvrdí, že bez Boha a proti Bohu »udělá pořádek«, a my jsme dnes povoláni, abychom působili, abychom se pokusili světu tento kompas vrátit. V této době působí naše zvolání jenom to, že se vlny na širém moři života zvedají, že nevědomost a nebezpečí naší existence přibývají.

Mějme důvěru, moji bratři, a myslíme na Ježíše, který k nám přichází na vlnách života. Když nám říká, abychom směle šli po vlnách, vyjdeme mu v dokonalé důvěře naproti! Nedejme se srážet mocí bouře, ani na okamžik! Nedělejme to jako Petr, který v okamžiku nadšení jde po vlnách Mistrovi naproti, ale při pohledu na sílu bouře dostává strach a tone.

Vy se ale máte dívat jenom na ruku Vykupitele, která vás zbavuje strachu a ujišťuje vás, že vám dává znamení, abyste vykročili k němu, čímž překonáte všechny bouře života. Tato ruka vám nedá zahynout.“

(Klanění Nejsvětější svátosti v bazilice v Ostrihomí, 1. ledna 1950)

pastýři. Ale zemřel krátce po primasově odsouzení. Tu nemeškal Mons. Meszlényi přes všechna vyhrožování a převzal úkoly generálního vikáře arcidiecéze Ostřihom (17. června 1950). Při svém nástupu složil slavnostní přísahu věrnosti: „Svoji víru jako věrný pastýř Kristův a svoji věrnost církvi nikdy nezapřu! Ať mě Bůh chrání!“ Ale tento úkol mu byl o dva týdny později odňat: V noci ze 4. července 1950 se objevili muži maďarské tajné policie znovu v primasově paláci v Ostřihomí a Mons. Zoltána Meszlényiho zatkl. Nejdříve byl uvězněn, pak byl internován ve známém pracovním táboře Recsk, který byl považován za maďarský „gulag“, a nakonec převezen do internačního tábora Kistarca, kde byl izolován a mučen. Podle více souhlasných svědectví byl nucen uprostřed zimy ve dne v noci stát před otevřeným oknem. I za těchto okolností nepřestal nikdy praktikovat bratrskou lásku až

k hrdinství a šel tak daleko, že svým kolegům v utrpení daroval své teplé oblečení.

Dlouhou dobu se pochybovalo o datu jeho smrti. Šla pověst, že padl za obětí mučení, bití a vyčerpání 11. ledna 1953, dva měsíce před Stalinovou smrtí, která dala signál osvobození mnoha politických vězňů Maďarska. Pravděpodobně byl původ této záměny v mlčení jeho mučitelů, protože podle nejnovějších průzkumů je dnes úplně jisté, že byl skoro mrtvý přivezen do vězeňské nemocnice v noci 4. března 1951, kde se spokojili s tím, že ohlásili příjem „jednoho těla nějakého mrtvého do ambulance“. Byl pochován tajně na parcele odsouzených velkého společného hřbitova v Budapešti – Rákoskeresztúr. V prvních dobách označoval místo jeho hrobu jenom bezejmenný dřevěný kříž, pak byly jeho ostatky exhumovány 24. června 1966, dopraveny do Ostřihomí a pochovány v bazilice. ►

► Mons. Zoltán Meszlényi byl prelát obrovského významu, který se už jako velmi mladý kněz vyznačoval vysokými morálními a lidskými kvalitami. Jedinečným způsobem je dosvědčoval na všech místech, kam ho Prozřetelnost přivedla: už na začátku jako archivář, jako tajemník, jako kanovník, odborník na církevní právo, jako apoštolský správce v Košicích, jako univerzitní profesor a nakonec jako generální vikář. Když se stal kardinál Mindszenty primasem v Ostřihomi, stal se jakoby „stínem“ velkého kardinála. Provázel ho na mnohých jeho cestách.

V říjnu 1946, při jedné z prvních potvrzovacích cest kardinála v jednom malém městě arcidiecéze ostřihomské jménem Nyergesújfalu na břehu Dunaje, bylo možno podle výpovědi jednoho věrného svědka vidět, jak ho Mons. Zoltán Meszlényi v uctivosti následoval a svojí přítomností posiloval.

Ale většinou se staral o naléhavé záležitosti arcidiecéze v nepřítomnosti primase. Jako jeho předchůdci měl také kardinál Mindszenty k němu plnou důvěru a Mons. Meszlényi se ukázal vždy hodnou této důvěry. Přes svoji moudrost a velkou důležitost se vyznačoval příkladnou, pokornou, obětavou skromností. Jeho zásluhy mu vynesly mnoho nepřátel mezi lidem a v kléru. Byl považován za tvrdého muže. Ale šlo o tvrdost diamantu, která mu umožnila odolat všemu špatnému zacházení a všem hrozbám. Měl onu sílu, o které mluví svatý Pavel: Onu vnitřní sílu božského původu, která odolá samotné tělesné slabosti.

A nyní bychom měli tohoto věrného služebníka Božího prosit, aby nás naučil v naší víře pevně setrvat, odolávat všem protikladným nebo lhostejným ideovým proudům.

Kéž by nám pomohl uchovat si jednotu naší osobnosti v tomto světě, který se pokouší všechno rozdělit a zničit všechno, co je lidské a především co je božské v nás!

Dne 3. července 2009 dovolil Benedikt XVI. po audienci, kterou poskytl prefektovi Kongregace pro svatořečení, zveřejnění dekretu o mučednictví blahoslaveného sluhu Božího Zoltána Lajose Meszlényiho, maďarského biskupa, který byl v Kistárca zavražděn z nenávisťi proti víře.

Z Maria heute 2/2010 přeložil -mp-

Synoda o rodině

Příspěvek olomouckého arcibiskupa na Synodě o rodině, konané v Římě ve dnech 5. až 19. října 2014

Rád bych se vyjádřil k článkům 49 a 58.

Zdá se mi, že církev dostatečně nerozvíjí mystagogické katecheze. Více či méně úspěšně připravujeme věřící na přijetí svátostí, ale málokdy pokračujeme v učení žít ze svátostí. Mnoho lidí vstupuje do manželství, aniž by rozvinulo praktický život s Bohem jak v rozměru individuálním, tak ve společném životě manželů. Dokud se manželé nenadchnou pro ideál, budeme řešit důsledky manželských havárií. Jsou jako letci, kteří se drží při zemi a havarují jen proto, že nenabrali potřebnou výšku.

Lidé musí objevit, že jsou milováni Bohem, a pak budou schopni dávat lásku dál. Kdo se necítí milovaný, ten většinou nemiluje, jen o lásku žebrá, nebo ji ukrádá. Kdo udělá objev Boží lásky, musí se naučit na ni odpovídat a procvíčet si její předávání i odmítání všeho, co lásku ničí. Umění milovat je velké umění, a přitom většina lidí to zkouší opravdu amatérsky. Jen někteří mají výhodu společenství a silné spirituality i trvalého doprovázení. Jak ukazuje zkušenost, lidské síly na budování šťastné rodiny nestačí. Je třeba umět využít Boží sílu, která se nabízí ve svátosti.

Nestačí manželské kurzy a školení o lidských, občanských a křesťanských povinnostech (čl. 51). Když se rodina naučí žít s Bohem, hovořit s ním v modlitbě, naslouchat jeho slovu a uvádět je do života, stává se svědkem obdivuhodných Božích skutků. Když se manželé snaží být

společně v Kristově jménu, zakoušejí jeho přítomnost, která proměňuje rodinu. Když se v rodině naučí vidět jeden v druhém Krista, když se snaží společně líbit se Bohu, dovedou si spolu říct: chci být s tebou tak jedno, aby Kristus mohl být uprostřed nás. Když dovedou přiznávat chyby, prosit o odpuštění Boha i sebe navzájem a dělat pokání, uzdravují vzájemné vztahy. Když přede mší připravují obětní dar a chtějí velkoryse darovat Bohu sebe celého, mají problém, protože při svatbě se už neodvolatelně darovali manželovi. Takové darování nemohou zrušit. Mohou však požádat manžela: Já patřím tobě, ale byla bych šťastná, kdybys mě dnes při obětování daroval Bohu. Já budu zase darovat tebe. Jaké prohloubení vztahu!

Společný duchovní život je nezabaví křížů, ale pomůže objevit cenu lásky, která se neleká ani oběti. Nechají-li v sobě milovat Boha, zvládnou i krize a dalším generacím ukáží model hodný následování. Mladí touží po krásném manželství, ale mnozí mají tak veliký strach, že to ani nezkusí, nebo to opravdu pokazí, protože jim nikdo neukázal cestu. Když naučíme mládež žít duchovní život společně, budou hledat partnery, s nimiž by mohli jít do ještě větší hloubky v manželství.

Jako velký úkol vidím změnu formace budoucích kněží a katechetů. Pokud mají být budovateli církevního společenství, nemohou být vychováni dosud rozšířeným individualismem. Sami potřebují zkušenost hlubokého prožívání víry v živém společenství církve.

Svatý boj patří k islámu

V posledních týdnech také v našich médiích čteme podrobnější zprávy o do nebe volajícím pronásledování křesťanů v Iráku a v Sýrii. Protože si lidé rychle zvykají na takové zprávy a přejdou je ve spěchu všedních dnů, citují: „Poprvé v dějinách už nejsou žádní křesťané v Mosulu,“ prohlásil chaldejsko-katolický patriarcha Louis Sako koncem července. Na útěku si nesměli s sebou nic vzít. Na kontrolních stanovištích jim vzali všechno, často dokonce i boty. K tomu patriarcha dodává: „Jako v Exodu nebo podobně jako na křížové cestě prchali křesťané bosí v palčivých letních vedrech Iráku do kurdských měst Erbilu, Duhoku a Sulejmánie, mezi nimi také nemocní a staří lidé, děti a těhotné ženy.“

To, co zde konají extrémní islamisté, říká se nám, prý není typické pro chování muslimů. To je sice pravda. Ale chovají se při zacházení s křesťany úplně atypicky?

Bližší pohled na mapu světa pronásledování víry pomáhá tuto otázku objasnit. Pomocné dílo pro pronásledované křesťany, založené asi před 50 lety, nazvané „Open Doors“ (Otevřené dveře), vydává každoročně „Index světového pronásledování pro vlastní víru“. Protože křesťané o počtu zhruba 100 milionů představují většinu pronásledovaných, dá se na základě těchto údajů sestavit mapa pronásledovaných křesťanů.

Které jsou to tedy ony země, jež nejvíce utiskují lidi, kteří nezapadají do jejich vládnoucího světového názoru? Mezi prvními deseti zeměmi je uvedeno devět muslimských, mezi dvaceti prvními je jich pět. Závěr je jasný: Islám, určitě takový, jaký je v současnosti, jistě není tolerantní. Určitě ne natolik tolerantní, jak se nám zde v Evropě představuje.

Ovšem existují také úryvky v Koránu, které jej představují jako mírumilovné náboženství a popisují Alláha jako milosrdného boha. Ale existují také jiné, bojovné sůry, jež vyzývají k násilnému obrácení na víru, k poddanství, ba i k zničení nepřátel, nevěřících. Je rozumné a má smysl upozornit v dialogu muslimy na prvně jmenovaná místa a vyzvat k jejich plnění. Ale to by nám nemělo zahalovat pohled na islám.

V pozoruhodné knize „Ježíš a Mohamed“ srovnává Mark A. Gabriel, dřívější imám a profesor na univerzitě Al-Azhar v Káhiře, který se obrátil ke Kristu, tyto dvě osobnosti, jejich učení a chování. Je velmi poučné, když si o tom člověk chce udělat obraz, jestli křesťané a muslimové skutečně uctívají stejného Boha.

Uvedme zde jenom, co říká na téma džihádu (svatého boje): „V Mekce prakticoval Mohamed po 13 let toleranci vzhledem k pronásledování. Potom ale v Medině sestavil armádu, vyzval ke svatému boji proti nevěřícím a svým dřívějším pronásledovatelům. Slíbil, že Alláh odmění

SLOVO REDAKCE

Jistě se mnozí z nás modlí za pronásledované křesťany. Každá taková modlitba by však měla být i modlitbou za pronásledovatele. K tomu nás vybízí sám Ježíš: „Milujte své nepřátele a modlete se za své pronásledovatele.“ (Mt 5,44) A jinde: „Milujte své nepřátele, dobře číňte těm, kdo vás nenávidí, dobrořečte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vás hanobí.“ (Lk 6,27-28) Žádné zlo nelze ospravedlnit. Lidská duše je však natolik vznešená, že stojí za námahu usilovat i o obrácení a spásu pronásledovatelů křesťanů. Ježíš nám dává těžký úkol, ale je-li to jeho svatá vůle, dá nepochybně také sílu k jeho naplnění. Ve Fatimě si Panna Maria posteskla, že mnoho duší jde do záhuby, protože se za ně nikdo nemodlí...

ty, kteří potáhnou do boje. Až do své smrti nepřestal vyzývat ke svatému boji...“

Na pozadí této informace je jasné, proč na mapě světa pronásledovaných křesťanů jsou muslimské země tolik v popředí.

Je nejvyšší čas, abychom my křesťané zde na Západě vzali v úvahu toto utrpení a solidarizovali se svými bratry ve víře – a denně se za ně modlili. Oni prokazují hrdinské svědectví ve víře.

Z VISION 2000 - 5/2014 přeložil -mp

Stáří je zvláštní dobou milosti - dokončení ze str. 2

měly být „plicemi“ lidskosti v obci, čtvrti a farnosti. Měly by být „svatyněmi“ lidství, kde ten, kdo je starý a slabý, je opatrován a chráněn jako starší bratr či sestra. Návštěvy u seniorů moc prospívají! Pohleďte na naše mladé: někdy je vidíme sklíčené a smutné; ať jdou navštívit starší, a stanou se radostnými!

Vyskytuje se však také skutečnost opuštenosti starých lidí. Kolikrát jen jsou staří skartováni, vydáni na pospas samotě, což je skrytá eutanazie ve vlastním smyslu slova! Je to účinek oné skartační kultury, která našemu světu velmi škodí. Jsou skartovány děti, je skartována mládež, protože

nemá práci, a jsou skartováni staří pod záminkou udržení „rovnováhy“ ekonomického systému, jehož středem není člověk, ale bůžek peněz. Všichni jsme povoláni čelit této jedovaté skartační kultuře.

My křesťané spolu se všemi lidmi dobré vůle jsme povoláni trpělivě vytvářet jinou, přívětivější, lidštější, více inkluzivní společnost, která nepotřebuje skartaci těch, kdo jsou slabí na těle i na duchu, ale naopak máme vytvářet společnost, která svůj „tah“ měří právě ve vztahu k těmto lidem.

Jako křesťané a jako občané jsme povoláni představovat si vynalézavě a moudře takové cesty, které se s touto výzvou vy-

rovnávají. Lid, který nepečuje o své staré a nezachází s nimi dobře, je lid bez budoucnosti! Proč bez budoucnosti? Protože ztrácí paměť a zbavuje se svých kořenů. Avšak pozor: vy sami máte také odpovědnost uchovávat v sobě naživu tyto kořeny! Modlitbou, čtením evangelia a prokazováním skutků milosrdenství. Tak zůstaneme jako živé stromy, které i ve stáří nepřestávají nést plody. Jedna z nejkrásnějších věcí v rodině, v našem lidském životě rodiny je pohladit dítě a nechat se pohladit od dědečka a babičky. Díky.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

O nebi

„Váš zármutek se promění v radost.“ (Jan 16,20)

I.

Snažme se s trpělivostí snášet útrapy tohoto života tím, že je obětujeme za utrpení, která snášel za nás z lásky Ježíš Kristus, budme dobré mysli a mějme naději v nebe. Všechny naše současné strachy, bolesti, pronásledování, starosti jednou skončí a stanou se nám, když dosáhneme spásy, zdrojem radosti a rozkoše v říši blahoslavených. Tak nás povzbuzuje Pán: „Váš zármutek se obrátí v radost.“ (Jan 16,20) Uvažujme tedy dnes o nebi. Ale to, co chceme dnes o nebi říci, to nemohli ani nejosvícenější světci vyjádřit, tu rozkoš, kterou připravil Bůh svým věrným služebníkům. David o tom neuměl říci nic jiného, než že ráj je nade všechno žádané dobro.

„Jak milé jsou tvé příbytky, Hospodine zástupů!“ (Ž 84,2) Ale, ó svatý Pavle, řekni nám přece něco z toho, co jsi viděl, když jsi měl to štěstí být uchvácen a vidět ráj! Řekni nám alespoň něco z toho, co jsi viděl! Ne, říká apoštol, není možné vysvětlit, co jsem viděl. „Nebeské radosti jsou nevyslovitelná slova, která není člověku dovoleno říkat.“ (srov. 2 Kor 12,4) Jsou tak velké, že se nedají vyjevit. Jen těšit se z nich je možné. Mohu vám říci jenom toto, řekl apoštol: „Žádné oko nevidělo, žádné ucho neslyšelo, žádný člověk nepomyslel na to, co Bůh připravil pro ty, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9)

Žádný člověk na zemi neviděl, neslyšel nebo nepochopil krásy, svornost, radosti, které Bůh připravil těm, kdo ho milují.

V současnosti nemůžeme pochopit nebeská dobra, protože nemáme o nich žádný pojem, jenom o dobrech tohoto světa. Kdyby koně mohli mluvit a věděli by, že jejich pán připravil ke své svatbě velkou hostinu, jistě by se mylně domnívali, že hostina se bude skládat z dobrého sena, dobrého ovsa a ječmene. Protože koně nemají o jiné potravě žádnou představu. My přemýšlíme o dobrech ráje podobným způsobem. Myslíme si třeba, že je krásné pozorovat v letní noci hvězdné nebe. Je velkou rozkoší být na jaře na pobřeží moře a v moři vidět při velké tišině

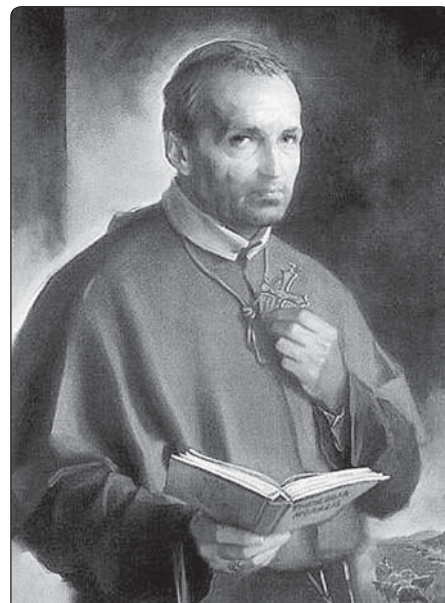
řasami porostlé skály a tu a tam vyskakující ryby. Je velmi potěšující být v nějaké zahradě honosící se plody a květy, kterou protékají čerstvé prameny a je oživována zpěvem ptáků. Ó, jaký ráj, by někdo řekl, jaký je to ráj! Daleko jiná jsou ale dobra nebe! Abyste jenom poněkud zdáli pochopili něco z nebe, představte si, že je to příbytek všemohoucího Boha, Boha, který se snaží připravit radost duším, jež má rád!

Svatý Bernard se ptá: Chceš vědět, jak to v nebi vypadá? Není tam nic, co nechceš. Je tam všechno, co si žádáš. „Tam není nic, co se nelíbí, a je tam všechno, co se líbí.“

Ó Bože! Co řekne duše při vstupu do této země blaženosti? Představme si, že zemře tato slečna nebo onen mladík, který se zasvětil lásce Ježíše Krista, pak přišla smrt, opustil tento svět. Duše stojí před soudem: Soudce ji objímá a prohlašuje, že je blažená. Tu přichází její anděl strážný naproti, plný radosti a slasti. Ona mu děkuje za prokázanou pomoc a pak k ní mluví anděl: Nuže, moje krásná duše, buď jen opravdu šťastná, jsi blažená. Pojď pohlédnout do tváře svému Pánu. A podívej se – už spěchá duše skrze mraky, skrze sféry a hvězdy do nebe.

Ó Bože! Co řekne, až poprvé vstoupí do této šťastné vlasti a upře první pohled na toto líbezné město? Andělé a svatí ji vyjdou vstříc, jásají a vítají ji. Jaká radost potom nastane, když jí půjdou naproti její příbuzní, kteří už dříve přišli do nebe, a její svatí ochránci? Bude chtít padnout na kolena, aby jim prokázala úctu. Dokonce i svatí budou na ni volat: „Pozor, to ne, já jsem služebník jako ty...“ (Zj 22,9) Potom ji zavedou, aby políbila nohy nejblahoslavenější Panně Marii, Královně nebe. Jakou něžnou lásku po-

V kostele Zvěstování Panny Marie (sv. Gabriela) v Praze na Smíchově budou slouženy **TRADIČNÍ LATINSKÉ MŠE SVATÉ** navíc **každý pátek v 17 hodin**. Program ostatních pravidelných mší svatých zůstává beze změn. **Každé druhé úterý v měsíci** pak bude tradiční mše svatá sloužena **také v kostele Narození Panny Marie v Praze – Malé Chuchli v 17.30 hodin**.

Sv. Alfons Maria z Liguori

cítí duše, když poprvé pozná tuto božskou Matku, která tolik pomohla, aby ji učinila blaženou! Vždyť poté duše pozná všechny milosti, které dostala od Panny Marie, a nyní se vidí, jak ji Panna Maria laská ve své milující náručí!

Potom bude duše přivedena Královnou nebe k samému Ježíši, který ji přijme jako nevěstu a řekne jí: „Přijď z Libanonu, nevěsto, přijď z Libanonu, vstup.“ (Pís 4,8) Buď veselá, moje nevěsto. Pryč jsou slzy, trápení a starosti, přijmi věčnou korunu, kterou jsem ti svou krví získal.

Pak ji povede sám Ježíš, aby přijala požehnání od jeho božského Otce, který ji obejmě, požehná a řekne jí: „Vejdí do radosti svého pána.“ (Mt 25,21) A potěší ji stejnou blažeností, kterou požívá on sám.

PROSBY

Podívej se, můj Bože, na nevděčníka u svých nohou. Ty jsi mě sice stvořil pro nebe. Ale já sám jsem se Ti vzepřel častěji kvůli ubohým potěšením a chtěl raději být zavržen v pekle. Ale doufám, že jsi mi už odpustil všechny tyto způsobené nepřijemnosti, kterých jsem stále znovu litoval a až do smrti litovat chci, čímž současně žádám, abys mi stále znova odpouštěl. Ale Bože! I když mi také odpuštění poskytneš, stále zůstane pravdou, že se osmělím Tebe, svého Vykupitele zarmoutit. Tebe, který ses za mě obětoval, abys mě mohl přijmout do svého království! Prosím o milosrdenství, můj Ježíši! Buď navždycky pochválen a veleben! Protože jsi mě s velkou trpělivostí snášel, a místo

abys mě potrestal, ještě více jsi rozmnožil své milosti, osvícení a varování. Vidím, můj milý Spasiteli, že mě chceš opravdu učinit blaženým a mít mě ve své vlasti, abych Tě věčně miloval. Nuže tedy, chci Tě mít rád. I kdyby nebyl žádný ráj, chtěl bych Tě přesto, pokud žiji, ze všech sil milovat.

Stačí, že vím, že Ty, můj Bože, žádáš být mnou milován. Můj Ježíši! Pomoz mi svojí milostí, neopouštěj mě! Moje duše je věčná. Proto budu buďto věčně Tě milovat, nebo věčně Tě nenávidět. Toužím věčně Tě milovat a chci Tě na tomto světě mít rád, abych Ti na onom byl oddán nevjroucnější láskou! Nakládej se mnou, jak chceš, jenom svojí láskou mi neodpírej a pak se mnou dělej, co se Ti zlíbí. Můj Ježíši! Tvoje zásluhy jsou mojí nadějí. – Ó Maria! Zcela spoléhám na Tvoji přimluvu. Ty jsi mě ochránila před peklem, když jsem byl v hříších, teď, když toužím po Bohu, učiníš mě o to spíše blaženým a svatým.

II.

Potom, co duše vešla do Boží blaženosti, už není nic, co by jí bylo protivné nebo co by jí mohlo zarmucovat. „(Bůh) setře každou slzu z jejich očí: už nebude smrt; už nebudou pláč, křik a trápení, neboť ten dřívější svět pominul. A Ten, jenž sedí na trůně, prohlásil: »Hle, všechno tvořím nové.«“ (Zj 21,4-5)

V nebi netlačí žádná nemoc, žádná chudoba, žádné obtíže. Nemění se dny a noci, stále je jasný den. Stálé, vždy půvabné jaro. Tam nezuří žádné pronásledování a žádná závist. V této říši lásky se všichni něžně milují a každý se těší ze zdraví druhého, jako by to bylo jeho vlastní. Tam nikoho neohýbá strach, protože v milosti upevněná duše nemůže už hřešit a ztrácet svého Boha. „Hle, všechno tvořím nové.“ Všechno je nové a všechno duši těší a nasycuje. Je tam všecko, co si jen přeje.

Může tam podle přání srdce prohlížet ono dokonalé krásné město, „město dokonalé krásy“ (srov. Pláč 2,15). Jaká by to byla rozkoš, vidět město, kde dlažba cest by byla z křišťálu, paláce ze stříbra se zlatými střechami a všechno by bylo vyzdobeno květinovými věnci! Ó, jak daleko krásnější bude nebeské město! Jaký pohled budou poskytovat občané tohoto

města, kteří tu nosí královské šaty, protože všichni jsou králové: „Kolik je tam občanů, tolik je králů.“

Jak bude teprve vypadat Maria, ještě krásnější než lesk celého nebe! Jak konečně bude vypadat Boží Beránek, Ženich Ježíš? Sotva spatřila svatá Terezie ruku Ježíše Krista, oněměla nad tak velkou krásou. Čich bude oblažován těmi příjemnými vůněmi, které jsou opravdu nebeskými vůněmi, a sluch bude obveselován nebeskými libými zvuky. Svatý František Serafinský slyšel jednou od nějakého anděla jeden jediný tón loutny a byl by skoro od libeznosti zemřel. Jaká radost musí být teprve slyšet všechny svaté a anděly v celých sborech opěvovat krásu Boží? „Chválí tě bez ustání.“ (Ž 84,5) Jak mile ale především zazní Boží chvála z líbezných úst Mariiných? Mariin hlas v nebi, říká svatý František Saleský, zazní jako hlas slavíka v houští, který překonává zpěv všech ostatních ptáků. Jedním slovem tam jsou všechna obveselení, která si jenom člověk může přát.

Jenže tyto dosud popsané radosti jsou ta nejmenší dobra ráje. To dobro, které vlastně nebe vytvořilo, je nejvyšší Dobro, které je Bůh sám. „Všechno, co očekáváme,“ říká sv. Augustin, „se skládá ze dvou slabik: Deus, to znamená Bůh.“ – Odměna, kterou nám Pán slibuje, se neskládá jenom z těchto krás, ze souladu a jiných radostí tohoto líbezného města. Výbornou odměnou je Bůh sám. Protože tam uvidíme a budeme milovat Boha tváří v tvář. „Tvá odměna bude převeliká.“ (Gn 15,1) Svatý Augustin říká: „Kdyby Bůh ukázal svoji tvář zavrženým, dokonce i peklo by se okamžitě proměnilo v příjemný ráj.“ Dodává: „Kdyby jedna z tohoto života vyloučená duše měla svobodnou volbu vidět Boha a přijít do pekelných útrap, nebo Ho nevidět a být vysvobozena z pekla, raději by uviděla Boha a zůstala v onom trápení.“

Tuto radost, vidět Boha tváří v tvář a milovat Ho, nemůžeme v tomto životě pochopit. Něco z toho ale můžeme vytušit ze zkušenosti, která učí, že Boží láska je už v tomto životě tak sladká, že se na tomto světě vznášejí nejenom duše světců, nýbrž dokonce i jejich těla. Svatý Filip Neri byl jednou vyzdvižen do vzduchu spolu s lavicí, které se držel. Svatý Petr z Alcantary byl stejně tak násilně

zvednut, že strom, který objímal, byl vytažen z kořenů a on ho strhl s sebou. Dále víme, že svatí svědkové krve dokonce ve svých bolestech jásalí nad sladkostí božské lásky.

Když byl mučen svatý Vincent, mluvil podle zprávy svatého Augustina takovým způsobem, jako by byl někdo jiný mučen a jiný mluvil. Když byl svatý Vavřinec opékán na rožni, posmíval se tyranovi a řekl: „Obrať mě a jez!“ Svatý Augustin totiž říká: „Protože byl tak rozpálen božskou láskou, necítil svatý Vavřinec vůbec nic z toho ohně: Jakou sladkost cítí dále hříšník už zde na zemi, když své hříchy upřímně oplakává!“ Proto říká svatý Bernard: „Je už tak sladké pro tebe plakat, jak sladké potom teprve bude těšit se z tebe samého?“ Jak sladké bude teprve pro duši, které se při modlitbě zvěstuje božská láska v záři světla a slítování, které s ní Ježíš měl a ještě má! Potom cítí duše, že se roztaví a láskou zahyne. A přece nevidíme na tomto světě Boha takového, jaký je, vidíme Ho tady jenom jako ve tmě. „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, ale potom to bude tváří v tvář.“ (1 Kor 13,12) Teď máme jakoby pásku na očích a Bůh stojí za závěsem víry a nenechává nás na sebe hledět. Jak to bude, až se páska z našich očí sejme a závěs se odhrne a my uvidíme Boha tváří v tvář? Pak uvidíme, jak krásný Bůh je, jak je velký, jak spravedlivý, jak dokonalý a jak laskavý!

PROSBY

Moje nejvyšší Dobro! Já jsem ten bídák, který se od Tebe odvrátil a zřekl se Tvé lásky. Nebyl bych proto hoden vidět Tě, ani Tě milovat. Ale jsi to Ty, který ze slítování vůči mně jsi neměl slítování se sebou samým, tím, že ses odsoudil zemřít v bolestech a hanbě na potupném dřevě. Tvoje smrt mi tedy dává naději, že jednou uvidím Tvoji tvář, abych se potěšil a pak Tě ze všech svých sil miloval. Teď ale, když se vznáším v nebezpečí, že Tě navždy ztratím, teď, když vidím, že svými hříchy jsem Tě ztratil, co mám dělat ještě se zbývajícím životem? Mám pokračovat v tom, že Tě urážím? Ne, můj Ježíši, proklínám a nenávidím z hloubi svého srdce urážky, kterými jsem se Tě dotkl. Je pro mě nanejvýš bolestné, že jsem Ti lál, miluji Tě z celého srdce. Chceš zavrhnout nějakou duši, která je plná lítosti

a miluje Tě? Ne, já vím dobře, co jsi řekl – že Ty, můj milovaný Vykupitel, bys nemohl odvrhnout nikoho, kdo s lítostí přichází ke Tvým nohám: „Toho, kdo ke mně přichází, nevyvrhnu ven.“ (Jan 6,37) Můj Ježíši, opouštím všechno a obracím se k Tobě. Objímám Tě a tisknu Tě na své srdce. Obejmi také Ty mě a přitiskni mě na své srdce. Odvažují se tak modlit, protože mluvím a jedním s nekonečnou Dobrotou. Mluvím se svým Bohem, který z lásky ke mně dobrovolně a rád zemřel.

Můj drahý Spasiteli, dej mi vytrvalost ve Tvé lásce. – Moje milá Matko Maria! Udrž mi tuto vytrvalost, kvůli své lásce k Ježíši Kristu. Tak doufám, tak ať se stane!

III.

Největší starostí těch duší, které Boha na této zemi milují a jsou v bezútěšnosti, je bázeň, že Ho nemilují doopravdy a že nejsou Bohem doopravdy milovány. „Člověk neví, jestli je hoden lásky, nebo nenávidí.“ (srov. Kaz 9,1) V nebi si ale duše je jistá, že Boha miluje a je Bohem milována. Vidí, že je blaženě ponořená do lásky svého Pána a že ji Pán drží v objetí jako drahou dceru, s jistotou, že tato láska na věky nepomine.

Tato horoucí láska duše se zapaluje ještě více zřetelným poznáním, jak velká byla láska Boha, když se pro nás stal člověkem a zemřel. Poznáním, jak velkou lásku nám prokázal ustanovením Nejsvětější svátosti tím, že se Bůh dává nějakému červu za pokrm. Zřetelně pak duše poznává různými milostmi, které jí daroval, zatímco On ji před tolika pokoušením a nebezpečím zničení ochránil. Také uvidí, že ta zarmoucení, pronásledování a ztráty, které považovala za neštěstí a tresty Boží, byly tahy Jeho lásky a božské prozřetelnosti, aby ji přivedl do nebe. Bude zvláště obdivovat Boží shovívavost, že ji snášel navzdory tolika hříchům a prokázal jí své slitování tím, že jí dal tolik světla poznání a láskyplných napomenutí. Ze své blažené vysokosti uvidí mnoho duší v pekle, které za méně hříchů, než se dopustila ona, jsou v zavržení. Ona sama se ale s jásotem bude cítit zachráněná, ve vlastnictví Božím s určitým zajištěním, že nemůže ztratit na věky nejvyšší Dobro. Blažený bude proto poží-

vat nepřetržitě této blaženosti, která mu bude v každém okamžiku věčnosti stále novou, jako by ji v tomto okamžiku prožíval poprvé. Stále bude toužit po této radosti, a vždycky ji bude mít ve svém nitru. Stále spokojený a stále po ní žíznicí. Stále po ní toužící, a přece stále nasyčený. A tak to je: Když žádost v ráji nezpůsobuje žádné utrpení a vlastnictví nezpůsobuje omrzení.

Tak jako zavržení jsou nádobami plnými hněvu, tak jsou blažení nádobami plnými radosti, a to tak, že si nemohou přát nic více. Svátá Terezie říká: Také na tomto světě, když Bůh uvádí nějakou duši do vinného sklepa, to znamená do požitku své božské lásky, činí ji blaženě opilou, takže ztrácí sklony ke všem pozemským věcem. Když ale vstoupí vyvolení do ráje, ó, jak se stanou mnohem dokonalejšími, jak říká David: „Z proudu svých slasť je napájíš!“ (Ž 36,9) Pak se stane, že duše, když je zahalena do svého nejvyššího dobra, bude tak opojena láskou, že se štěstím rozplyne v Bohu a nemůže už myslet na nic jiného, než aby dobrořečila a velebila tento nekonečný majetek, který teď má.

Když nás tedy tíží kříže tohoto života, tak se povzbuzujeme naději na nebe, abychom je trpělivě snášeli. Když se opat Zosimus ptal na konci svého života svatě Marie Egyptské, jak mohla tolik let vydržet na této poušti, odpověděla: „S naději v ráj!“ Když svatému Filipu Nerimu nabídl kardinálskou hodnost, vyhodil svůj biret do vzduchu a zvolal: „Ó ráj, ó ráj!“

Když nás tedy tíží kříže tohoto života, tak se povzbuzujeme naději na nebe, abychom je trpělivě snášeli. Když se opat Zosimus ptal na konci svého života svatě Marie Egyptské, jak mohla tolik let vydržet na této poušti, odpověděla: „S naději v ráj!“

Když slyšel františkánský bratr Egidius jenom vyslovit slovo „nebe“, byl už nadšením vyzdvižen do vzduchu a zvolal: „Ó ráj, ó ráj!“ Když budeme zarmoucení ubohostí tohoto světa, pozvedněme oči k nebi a potěšme se touhou slovy: Ó nebe, ó nebe! Pomysleme si, že jednou, po-

kud zůstaneme Bohu věrni, tyto ubohosti a tato utrpení skončí a budeme vpuštěni do oné blažené vlasti a budeme dokonale šťastni, dokud Bůh bude Bohem. Hleďte, už na nás čekají svatí, čeká Maria a Ježíš na nás s korunou v ruce, aby nás učinili králi onoho království.

PROSBY

Můj milý Spasiteli, Ty jsi mě učil, abych Tě prosil: „Přijď království Tvé.“ Prosím Tě proto, ať přijde Tvé království také do mé duše, a to tak, abych se stal úplně Tvým majetkem, a Tebe, nejvyšší Dobro, vlastnil! Ó můj Ježíši! Ty nezapomínáš, abys mě zachránil, a abych Tobě získal svoji lásku. Učiň mě blaženým. A moje celé štěstí bude v tom, abych Tě v druhém životě stále miloval. Obracím se k Tobě často zády, a Ty na to nebdáš a dáváš mi vědět, že v nebi po celou věčnost mě obejměš s takovou láskou, jako bych Tě nikdy neurazil. Mám teď, když toto vím, dělat něco jiného než Tě milovat, když vidím, že mi chceš dát nebe, i když často zasloužím peklo? Ach, můj Pane, kéž bych Tě nikdy neurážel! Kéž bych se znovu narodil, v každém okamžiku bych Tě chtěl milovat! Ale co se stalo, stalo se.

Teď nemohu dělat nic jiného, než věnovat Tobě zbytek svého života. Ano, daruji se úplně. Zcela se odevzdávám Tvé lásce. Vzdalte se ode mne, pozemské sklony, vyklidte místo mému Bohu, kterého chci mít zcela pro sebe. Vezmi si mě zcela do vlastnictví, můj Spasiteli, moje Lásko, můj Bože! Od této chvíle chci myslet jenom na to, abych se Ti líbil. Podpoř mě svou milostí, v to doufám pro Tvé zásluhy. Rozmnožuj ve mně stále více svoji lásku a touhu se Ti líbit. Ó ráj, ó ráj! Kdy, můj Bože? Kdy se Ti budu dívat tváří v tvář a spojím se s Tebou, beze strachu, že Tě zase ztratím? Kdy, můj Bože? Ó můj Bože! Rozestři nade mnou svoji záchraňující ruku, abych Tě už nikdy neurážel. – Ó Maria! Kdy už budu konečně v nebi u Tvých nohou? Pomož mi, moje Matko! Nenechávej mě v prokletí a vzdáleného od Tebe a Tvého Syna.

*Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom Heiligen Alphons Maria von Liguori
přeložil -mp-*

Úplné štěstí (1)

**Obrácení je možné, i když se člověk pohybuje na samém dně existence.
Svědectví Piotra, člena evangelizační skupiny *Vytrženi z otroctví*.**

Za mladých let jsem hledal štěstí v pornografii, krádežích, rvačkách, alkoholu a v drogách. Toho dne se všechno, co jsem stavěl podle svého, sesypalo jako domeček z karet. Zdálo se mi, že jsem ještě nikdy nepocítil takové vnitřní utrpení.

Pociťoval jsem tíži závislosti na drogách, cigaretách, pornografii a na množství dalších věcí. Nejlepší přátelé mě opustili – vlastně jsem přišel na to, že jsem nikdy skutečného přítele neměl, proto jsem pociťoval obrovskou prázdnotu a osamělost. V hlavě se mi rojily nejhorší myšlenky: byl jsem přesvědčen, že mě všichni chtějí zabít, a měl jsem sebevražedné myšlenky – tak vtíravé, že jsem si myslel, že se zblázním. Kdybych v tu chvíli našel tlačítko, kterým by se dala vyhodit celá zeměkoule do vzduchu, zcela jistě bych je stiskl.

Byl jsem připravený o všechno; uvědomil jsem si, že celý můj život je jediné velké fiasko. Hlavou mi vířily různé myšlenky a otázky. Proč trpím? Věděl jsem, že já sám jsem zavinil řadu bolestných zkoušek, které mě v životě potkaly. Byly také zážitky, za které jsem nemohl, prostě mě „potrestal zlý osud“. V oné životní fázi jsem nevěřil v Boha, který zasahoval do mého života, a všechno, co se stávalo, jsem připisoval „osudu“.

Tam hledat záchranu

Toho dne jsem měl u sebe drogy a předpadla mě chuť „zapálit si trávu“ nebo „prásknout feta“ (vzít si amfetamin), ale ovládla mě podivná obava, že mě to ještě více složí – prostě jsem se bál. To bylo poprvé, co jsem u sebe měl drogy, ale neval jsem si je. Nikdy předtím jsem nic takového neudělal, vždycky jsem chtěl toho svinstva pohltnout co nejvíc. Hned nato přišlo pokušení, abych se potěšil nějakým jiným zážitkem, který by neměl žádné vedlejší účinky. Šel jsem na internet, chtěl jsem se třeba jenom na chvíli odtrhnout od toho světa, který mě už přerůstal, utéct na chvíli do klamně příjemnosti. Od mladých let jsem se stal závislým

na tom „Bahnu“ s velkým B, jakým je pornografie. Všechny své neúspěchy a životní obtíže jsem utápěl v oceánu pornografie. Jenže mi přitom kupodivu nebylo líp. Nečekala mě úleva, neprožil jsem štěstí a necítil jsem se víc mužnějším. Prostě vůbec nic. Všechno mě zklamalo. Všechny mé dosavadní životní „baterie“ mě přestaly nabíjet... Neměl jsem už nic a nikoho.

Právě v tu chvíli jsem postřehl, že ve svém nitru jsem propastí a mám nepředstavitelný hlad. Porozuměl jsem, že uvnitř mám touhu po něčem velkém a že nic, co je na světě k máni, není schopno mě uspokojit ani naplnit... Trápení vycházelo z toho, že jsem chtěl nekonečné srdce upokojit věcmi konečnými, náhražkami...

Když jsem tak beznadějně seděl, vstoupila mi do hlavy nečekaná myšlenka, která nebyla dotěrná, nevzbuzovala strach nebo hrůzu: byla naprosto jiná než všechny předcházející. Uvnitř jsem vnímal pozvání k tomu, abych šel do kostela a tam hledal záchranu. Za chvíli jsem měl v hlavě tisíc důvodů pro to, abych nic takového nedělal. Vnitřně jsem ze sebe vysypal

celou litanií nenávisti proti církvi. Přel jsem se sám se sebou. Pokoušel jsem se zabít ta slova, která se ve mně ozývala, ale nedokázal jsem je umlčet. Nakonec bylo potřeba se rozhodnout – jdu, nebo nejdu; hop, nebo trop; bojuju, nebo se vzdávám; vyhrávám, nebo prohrávám; žiju, nebo umírám...

Jsem si jistý, že bych se k tomu kroku nerozhodl, kdybych nepociťoval tak hrozný úpadek a pocit bezradnosti a osamění. Vidím teď, že takové chvíle, kdy všechno ztrácíme a připadá nám, že jsme na dně, z kterého už se nevyhrabeme, nám jsou zapotřebí pro to, abychom mohli zatoužit po něčem lepším – po něčem nepomíjejícím. Já jsem po celý svůj život hledal na této zemi štěstí bez konce. Svět mi stále tvrdil, že tu, že tam je naplnění. Byl jsem vzrušený, že už to štěstí držím v ruce, ale když jsem ho zakusil, cítil jsem se podvedený a viděl jsem, že mě zase někdo oklamal, že se mnou vyběhl. Upadal jsem víc a víc a z toho úpadku bylo stále těžší se dostat. Toho dne, kdy jsem pocítil výzvu, abych šel do kostela, jsem se nedomníval, vlastně mi ani na mysl nepřišlo, že na takovém místě můžu najít to, co bude naprostým štěstím...

(Pokračování)

*Z *Mihujcie się!* 1/2014 přeložila -vv-*

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášť pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucitný.“

2. čtení – 1 Sol 1,5c-10

Bratři! Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohém soužení, s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla (zpráva o tom), že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť (tam lidé) sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám

u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od bližícího se (Božího) hněvu.

Evangelium – Mt 22,34-40

Když se farizeové doslechli, že (Ježíš) umlčel saduceje, shromáždili se a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl uvést do úzkých a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Vzpomínky na papeže Pia X. (2)

Má první audience u Pia X.

Konkláve skončilo. Kardinálové poté, co nově zvolenému papeži vzdali úctu podle stanoveného ceremoniálu, opustili Vatikán, aby se navrátili do svých rezidencí v různých částech města, a já jsem onoho nezapomenutelného dne seděl u svého stolu v *Sala Borgia*, třídil jsem dokumenty a vybavoval jsem naléhavé záležitosti, které jsem musel vyřídit před svým odchodem domů.

Když byl papež 4. srpna ráno zvolen, doprovázel jsem ho z jeho místa v Sixtinské kapli do malé místnosti na evangelijní straně oltáře, kde si oblékl bílou kleriku a kde se mi dostalo privilegia dát na jeho hlavu bílé *zucchetto* (solideo). Potom šel, aby zaujal své místo na stolci před hlavním oltářem, a kardinálové podle pořadí vystupovali nahoru, aby se obvyklým způsobem před nově zvoleným papežem na znamení poslušnosti uklonili. Mezitím nejstarší kardinál jáhen, kardinál Macchi, odešel ze Sixtinské kaple, aby vyhlásil zvolení Jeho Svatosti z balkónu směrem na velké náměstí Sv. Petra.

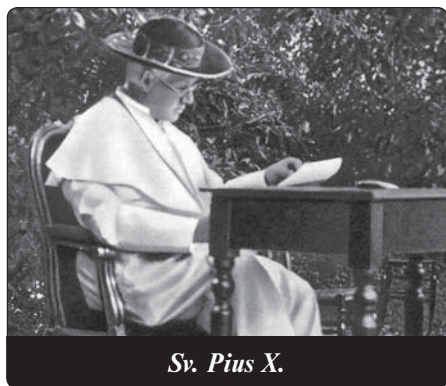
Hned poté je obvyklé, že papež dává své první slavnostní požehnání *Urbi et Orbi* (městu Římu a světu). Ceremoniář Mons. Riggi se ptal nově zvoleného, zda tak zamýšlí učinit z vnitřní lodžie baziliky, nebo z některé vnější čelem k městu. Načež se Svatý otec obrátil ke mně a ptal se, jaké je v této záležitosti mínění posvátného kardinálského kolegia. Na příkaz kardinála děkana, kterému jsem tento papežův dotaz sdělil, jsem Jeho Svatost informoval, že kolegium kardinálů diskutovalo o této otázce na setkání před konkláve, na němž nebyl přítomný, a třebaže tehdy vyjádřilo názor, že papežské požehnání by podle příkladu Lva XIII. mělo být uděleno v rámci baziliky, rozhodně nechce svobodu Jeho Svatosti omezovat a nechává rozhodnutí na něm. „Nechám se vést úsudkem posvátného kardinálského kolegia,“ byla papežova odpověď. Na můj dotaz, zda si přeje za tím účelem vystoupit na náměstí Sv. Petra hned, či zda dává přednost tomu, ponechat to na pozdější dobu během dne, odpověděl, že je mu to jedno a že by rád vykonal to, co se

zdá být vhodnější. Odvážil jsem se vyjádřit svůj názor, že by snad bylo lepší obřad neoddalovat, a on tak učinil.

Když požehnání skončilo, Svatý otec vyjádřil svůj úmysl navštívit starého kardinála Herrera, který se kvůli nemoci nemohl účastnit papežské volby, a tak jsme Jeho Svatost doprovodili do kardinálova pokoje, který byl na cestě do jeho vlastního ubytování.

Pak to bylo až večer, kdy jsem ho viděl soukromě a kdy, jak jsem se domníval, jsem se s ním měl rozloučit. Můj úkol sekretáře posvátného kardinálského kolegia totiž končil a oné noci mi zbývala jen poslední povinnost, předložit k papežovu podpisu dopisy adresované panovníkům a hlavám států, které oficiálně ohlašovaly jeho zvolení.

Vystoupil jsem do soukromého pokoje Svatého otce v třetím poschodí, který obýval i během konkláve, a to zrovna, když hodiny na nádvoří sv. Damase odbíjely půl deváté, a našel jsem ho, jak sedí za stolem a modlí se breviář. Velmi dobře jsem si uvědomoval, jak unavený musí být po tak dlouhém a rušném dni, a byl jsem nerad, že ho vyrušuji. Přivítal mě s úsměvem, a když jsem poklekl, abych mu políbil ruku, prosil jsem ho, aby mi odpustil, že zvyšuji jeho únavu. Jsem si dobře vědom, řekl jsem, jak se musí cítit unavený, a ani bych se neodvažoval ho rušit, kdyby nebylo nutné odeslat bez prodlení tyto oficiální dopisy. „*Ma si, si, Monsignore,*“ odvětil mi svým laskavým hlasem, „*e Lei forse non è stanco? Ho veduto quanto ha fatigato questi giorni.*“ („Ale ano, ano, monsignore; a vy snad nejste unavený? Viděl jsem, jak jste se v těchto dnech namáhal.“) Tato neočekávaná od-

Sv. Pius X.

pověď mi odhalila jeden z jeho charakteristických rysů, který jsem později mohl často pozorovat. Zdálo se být neuvěřitelné, zvláště za oněch ohromujících okolností, že Svatý otec mohl tak zapomenout sám na sebe a srovnávat svou pozici a námahu s mou, a to tím spíše, že jsem pouze udělal to, co by učinil v podobné situaci kdokoliv jiný. Avšak přesně toto bylo jedním z nejpřitažlivějších rysů jeho povahy: to, že stále myslel na druhé a málo či vůbec ne na sebe.

Potom mě požádal, abych mu ukázal, jak se má podepsat, a na kousek papíru, který měl před sebou, napsal ukázkou svého prvního podpisu jakožto papeže: *Pius Pp. X.*

Když podepsal všechny dopisy, sesbíral jsem je a poprosil jsem o požehnání, protože jsem se chystal vrátit domů do své malé komunity na *Accademia Ecclesiastica*. Svatý otec dal najevo mírné překvapení, jako by ho má slova vylekala, a ponechávaje svou ruku na mém rameni, mi řekl takřka vyčítavě: „Monsignore, vy mě chcete opustit? Ne, ne, zůstaňte, zůstaňte. Ještě jsem nic nerozhodl. Nevím, co udělám. Nyní nemám nikoho. Zůstaňte se mnou jako státní pro-sekretář: později uvidíme.“ Jak jsem mohl odolat tak laskavé výzvě přicházející od Kristova náměstka? Nemohl jsem než se sklonit před tím, co se zdálo být vyzváním takřka od našeho Pána samotného. Papež mě vyzval, abych byl odvážný, požehnal mě a dodal, že očekává, že mě opět uvidí příštího dne ráno.

Takový byl můj první soukromý rozhovor s Piem X. v den jeho zvolení a první z oněch denních audiencí, z kterých jsem měl tu čest se těšit po následujících jedenáct let.

Při návratu do svého pokoje jsem potkal monsignora Della Chiesa, který byl velmi žádostivý vidět papežův podpis, a poukázal na jeho podobnost s podpisem Pia IX. Jak velice musel být tehdy vzdálen od představy, že následujícím papežem, který bude podepisovat podobné dokumenty, bude právě on sám jakožto Benedikt XV.!

(Pokračování)

Z anglického originálu

„*Memories of Pope Pius X*“ (London: Burns, Oates & Washburne, 1939)

přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Propagandou proti církvi (12)

Neštěstí potratů

Jak tvrdí jeden z ruských historiků (A. Popov): „Ve dvacátých letech 20. století byla v Rusku vytvořena svébytná abortivní kultura – dovedení a přivikání společnosti ke všeobecnému užívání potratů jako hlavního anebo dokonce jediného způsobu regulace počtu dětí v rodině.“

Strašlivá „potratová kultura“ prováděná komunisty v Sovětském svazu přinášela krvavou žeň. Od počátku dvacátých let 20. století byl v bolševickém Rusku zaznamenán dramatický demografický pokles. V letech 1925–1930 klesl počet porodů o 12 %. V letech 1930–1935 už tento ukazatel představoval 25 %.

Podle oficiálních údajů bylo v roce 1928 v Leningradě (druhé největší město v Sovětském svazu) zaregistrováno 92 620 těhotenství. Sotva 42 % z nich skončilo porodem – čili 58 % počatých dětí bylo zabito. Statistická obyvatelka Leningradu měla na počátku třicátých let 20. století před ukončením 35. rokem svého života na svém kontě šest až osm potratů.

Podobné ukazatele se týkaly celého Sovětského svazu. V roce 1928 v celém komunistickém impériu jenom 41 % těhotenství končilo porodem. Většina dětí (57 %) zahynula při potratu. V roce 1931 bylo ještě hůř. Oficiální statistiky uváděly, že pouze 36,2 % těhotenství skončilo porodem a téměř 63 % počatých dětí bylo zabito.

Zkáza potratů byla natolik rozšířena, že začala ohrožovat demografickou stabilitu sovětského státu, takže dokonce komunistická vláda pocítila nutnost omezit svobodu zabíjení nenarozených. Roku 1936 zavedla sovětská vláda určité omezení dostupnosti „potratových služeb“. Zůstala ale možnost zabít dítě „z důvodů společných“. Skutečnost byla taková, že zatímco v roce 1937 (oficiální údaje) bylo v celém Sovětském svazu provedeno kolem 355 tisíc potratů, v roce 1940 vzrostl tento počet na více než 500 tisíc ročně.

Dá se říci, že nenarozené obyvatelstvo Sovětského svazu bylo první obětí velkého teroru v komunistické říši zla. Tyto děti masově hynuly před masovými „čistkami“ připravenými Stalinem,

v jejich průběhu stejně jako v dobách po nich. Tato „kultura potratů“ byla jedním z významných činitelů, které připravovaly půdu pro stalinskou genocidu. Jestliže jsou masově vraždění ti nejslabší, je docela snadné vraždit ty, na které se dříve nebo později „najde paragraf“.

Zničení rodiny znamená zničení náboženství

Jak je vidět, nejvýznamnějším cílem útoku zaměřeného bolševiky „s novou morálkou“ byla od počátku rodina. Je třeba zdůraznit, že to nebyl nějaký „výstřelek revoluce“, narušení zvyků a morálky charakteristické pro každou válku, především pro válku občanskou. Byla to spíše důsledná realizace ideologických cílů obsažených od začátku v samotné podstatě komunistické ideologie.

V *Komunistickém manifestu* (1848) Marx a Engels předpovídali zničení „buržoazní“ rodiny (je třeba vzít do úvahy, že komunisté jménem „buržoazní“ označovali to, čemu my říkáme „normální“): „Na čem spočívá současná, buržoazní rodina? Na kapitálu, na soukromém zisku. Plně rozvinutá rodina existuje jenom pro buržoazii, ale jejím protikladem je nucená absence rodiny u proletariátu a veřejná prostituce. Buržoazní rodina zanikne se zánikem svého protikladu, jedno i druhé přestane existovat se zánikem kapitálu.“

Podrobný plán zničení „buržoazní rodiny“ narýsoval téměř čtyřicet let po pu-

Lenin promlouvá, Trockij stojí z pravé strany opřený o tribunu (Divadelní náměstí v Moskvě, 5. května 1920)

blikování *Komunistického manifestu* Bedřich Engels v *Původu rodiny, soukromého vlastnictví a státu*. Jedním z nejdůležitějších prostředků, které by vedly k tomuto cíli, mělo být zavedení liberálního rozvodového práva, nazvaného pro oklamání „svoboda uzavírání manželství“. Engels píše: „Naprostá svoboda při uzavírání manželství se tedy může potom (po vítězství komunistické revoluce – pozn. autora) stát všeobecným právem, když díky zániku kapitalistické výroby a jí vytvořených vlastnických vztahů budou zlikvidovány všechny vedlejší hospodářské ohledy, které ještě dnes působí tak významným vlivem na výběr manžela. (...) Přitom zcela jistě od monogamie odpadnou všechny ty charakteristické rysy, které do ní byly vryty na základě jejího původu z vlastnických vztahů: zaprvé nadvláda muže, zadruhé nerozlučitelnost manželství. Panování muže v manželství je přímým bezprostředním důsledkem jeho vlády ekonomické a skončí sama o sobě zároveň s tímto panováním.“

Z Miłujcie się! 3/2014 přeložila -vv-

V USA se budou vyučovat základy satanismu

Na středních školách se v tomto školním roce v Orange County ve státě Florida (USA) mohou hravou formou seznámit se základy satanismu. V desetistránkové *The Satanic Children's Big Book of Activities* (Velká satanistická kniha aktivit pro děti) jsou hlavními postavami Annabel a Damiana. Tyto postavičky vysvětlují dětem různé satanské rituály.

Vydání této brožury umožnilo soudní rozhodnutí přijaté minulý měsíc. Soudce státu Florida rozhodl, že když školy

zabezpečují a rozšiřují mezi školáky Bible a další křesťanskou literaturu, tak i zastupci jiných náboženství a ateisti mají právo distribuovat svoje materiály. Toto rozhodnutí učiněné na základě uplatňování principu náboženské svobody neváhali využít stoupenci Antikrista.

Od ďáblových úkladů vysvobod' nás, Pane! Svatý Michaeli archanděli, chraň lidstvo před satanovou zvůli a přiveď jej zpět na cestu k Trojedinému Bohu! Amen.

Podle www.hlavnespravysk

Pondělí 27. 10. 2014: 6:05 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** V pohorách po horách – Klášťov **6:45** Přijeme si... **7:00** Prešiel som hranicu **7:55** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **8:15** Marina **8:45** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:55** Záliv svatých **10:00** Muzikanti, hrajte (3. díl): S dechovou hudbou Bojané **11:05** Noeland (60. díl) **11:35** Sedmihlásky **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růžence **11:55** Z pokladů duše: Karel Režábek – O krásné perle [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Pocta českým světcům 2009 **13:45** Bratr Prem Bhai **13:55** Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:25** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **15:00** V souvislostech (69. díl) **15:20** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Panna Maria – naše matka a sestra ve víře **16:15** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **16:30** Bud' vůle tvá **16:55** GOODwillBOY V. (4. díl) **17:40** Salesiánský magazín [P] **18:00** Krasohled (9. díl) [P] **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucitném Standovi **18:45** Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá **19:25** Přijeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: Karel Režábek – O krásné perle **20:00** Praha, neklidné srdce Evropy [P] **21:05** Na koberečku **21:15** Terra Santa News: 22. 10. 2014 **21:35** 869 dní **22:10** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? **23:20** Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl: Synod o rodině.

Úterý 28. 10. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 **6:15** GOODwillBOY V. (4. díl) **7:00** MFF Strážnice 2014: Poklady z malované truhly **8:45** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? **10:00** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes [L] **10:05** Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Sestra Sára **11:00** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **11:20** V pohorách po horách – Klášťov **11:30** Sedmihlásky **11:35** Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucitném Standovi **11:55** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 **12:25** Kulatý stůl: Synod o rodině **14:00** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes **14:05** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **14:35** Outdoor Films s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život **16:10** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes **16:15** Přijeme si... **16:30** Šovaneč **16:55** Naděje na vzdělání **17:15** Noeland (60. díl) **17:45** Čeští salesiáni v Bulharsku **18:00** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes **18:05** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **18:15** Bratr Prem Bhai **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolince **18:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **19:05** Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 **19:20** Přijeme si... **19:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 10. 2014 [P] **19:55** Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes **20:00** Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází [L] **21:05** Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost [P] **21:20** CREDO – výstava Diecézního muzea v Sankt Pölten **21:40** Zpravodajské Noeviny: 28. 10. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Terra Santa News: 22. 10. 2014 **22:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (99. díl) **23:50** Budu pomáhat: Máme otevřeno? **0:05** Večer chval.

Středa 29. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 10. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Panna Maria – naše matka a sestra ve víře **7:10** Plavební stupeň Přelouč **7:25** Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:55** Pro vita mundi (112. díl): Eva Budzáková **8:30** V rukou Božích **9:00** Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 **9:10** Zachraňme kostely (6. díl): poutní kostel svaté Anny na Annabergu – Andělské hoře **9:30** Charita Veselí nad Moravou **9:45** Dvanáct rwandských

mučednic **10:00** Generální audience [L] **11:20** Strání – obec pod Javorínou **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolince **11:55** Z pokladů duše: P. Petr Dokládál – V co věří církev? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2013, 2. díl **13:40** Na koberečku **13:50** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **14:05** Praha, neklidné srdce Evropy **15:05** Misionáři chudých **15:20** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **15:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 10. 2014 **15:45** Attilova méta **16:00** Plnou parou do srdce Beskyd **16:35** Krasohled (9. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **17:50** Starobělské Lurdy **18:00** Charita ve středu (7. díl) [L] **19:05** Sedmihlásky **19:10** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině **19:15** Terra Santa News: 29. 10. 2014 [P] **19:35** Přijeme si... [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Petr Dokládál – V co věří církev? **20:00** Adorace [L] **21:00** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **21:15** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? [P] **22:10** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **22:25** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **23:00** Generální audience Svatého otce [P] **23:30** Salesiánský magazín **23:45** Zprávy z Věčného města: 27. 10. 2014 **0:00** Klapka s ... (90. díl): Janem Hališkou.

Čtvrtek 30. 10. 2014: 6:05 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá **6:40** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **6:55** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **7:25** Čeští salesiáni v Bulharsku **7:40** Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost **7:55** Charita Veselí nad Moravou **8:05** Terra Santa News: 29. 10. 2014 **8:25** Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází **9:25** Skryté poklady: Lubomír **10:00** Kulatý stůl: Synod o rodině **11:30** Přijeme si... **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině **11:50** Sedmihlásky – **11:55** Z pokladů duše: P. Petr Karas – Pane, smiluj se [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** MFF Strážnice 2014: Poklady z malované truhly **14:05** Generální audience Svatého otce **14:35** Záliv svatých **15:40** Zpravodajské Noeviny: 28. 10. 2014 **16:00** Outdoor Films s s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život **17:35** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **18:05** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce [P] **18:40** Sedmihlásky – **18:45** Marina **19:15** Budu pomáhat: Múzy dětem **19:25** V pohorách po horách – Klášťov **19:35** Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Petr Karas – Pane, smiluj se **20:00** Muzikanti, hrajte (4. díl) [L] **21:05** Kus dřeva ze stromu: Líska a další málo používané listnáče **21:20** Krásné slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 2. část **21:51** P. S. **22:25** Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 **22:40** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **23:00** Přijeme si... **23:15** Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Krasohled (9. díl) **0:15** Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 **0:30** V posteli POD NEBESY V. (5. díl).

Pátek 31. 10. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 **6:20** Krasohled (9. díl) **6:45** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **7:15** Salesiánský magazín **7:30** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **8:20** Na koberečku **8:30** UNITED 2013: Jeden život **8:55** Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk **10:10** Praha, neklidné srdce Evropy **11:25** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce **11:55** Z pokladů duše: ThLic. P. Čáp, SDB – Staříček [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přijeme si... **13:05** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **13:35** Pocta českým světcům 2009 **14:35** Plnou parou do srdce Beskyd

15:10 Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá **15:45** Čeští salesiáni v Bulharsku **16:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 **16:20** Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází **17:25** V rukou Božích **18:10** Kus dřeva ze stromu: Líska a další málo používané listnáče **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti **18:40** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **19:30** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **19:40** Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: ThLic. P. Čáp, SDB – Staříček **20:00** Kulatý stůl: Dny víry 2015 [L] **21:40** Přijeme si... **22:00** V pohorách po horách – Klášťov **22:10** Charita ve středu (7. díl) **23:10** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **23:30** Outdoor Films s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život.

Sobota 1. 11. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 **6:15** Charita ve středu (7. díl) **7:20** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **7:30** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **7:35** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **7:50** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:05** Noeland (60. díl) **8:35** Sedmihlásky **8:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **9:05** Salesiánský magazín **9:25** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **10:20** Krasohled (9. díl) **10:45** Zpravodajské Noeviny: 30. 10. 2014 **11:00** Za tajemstvím šumavských lesů **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 **12:30** Přijeme si... **12:45** Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost **13:00** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **13:10** Misionáři chudých **13:30** Terra Santa News: 29. 10. 2014 **13:55** Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází **14:55** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **15:25** Platinové písničky (64. díl): Dechovka **16:05** Krásné slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 2. část **16:55** Kněz zpívající reggae **17:10** Hudební magazín Mezi pražci [P] **18:00** Mše svatá z kostela Věšch svatých na Pražském hradě [L] **19:35** V souvislostech (70. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 1. díl [P] **20:40** Harfa Noemova (24. díl) [P] **21:05** Varšava 1943-1944: boj za svobodu **22:05** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 **22:25** Bratr Prem Bhai **22:35** Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista **23:00** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Panna Maria – naše matka a sestra ve víře **23:50** Budu pomáhat: Múzy dětem **0:05** Pocta českým světcům 2009 **1:00** Z pokladů duše: P. ThDr. Richard Čemus, SJ – Vánoční zvyky.

Neděle 2. 11. 2014: 6:10 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **6:35** Misionáři chudých **6:50** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **8:00** Plnou parou do srdce Beskyd **8:35** V rukou Božích **9:05** Putování modrou planetou: Kamčátka krásná neznámá **9:45** Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 **10:00** Mše svatá z katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě [L] **11:45** Na koberečku – **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (70. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne **13:35** Platinové písničky (65. díl): Dechovka **14:05** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 1. díl **14:45** Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost **15:05** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **16:00** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **16:55** Sedmihlásky – [P] **17:00** Cirkus Noeland (18. díl) [P] **17:30** Hermie a potopa [P] **18:05** Muzikanti, hrajte (4. díl) **19:10** Hluk **19:20** BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik **19:35** Přijeme si... [P] **20:00** Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Svatováclavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů: z Paláce Zofin v Praze [P] **21:40** V souvislostech (70. díl) **22:05** Na pořadu rodina – Když dítě nepřichází **23:10** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **23:35** Zprávy z Věčného města: 31. 10. 2014 **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn týdne.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ŘÍJEN 2014

Všeobecný: Aby opuštění lidé zakoušeli Boží blízkost a podporu bližních.

Misijní: Za dobré formátory, aby moudře vedli mladé seminaristy, řeholníky a řeholnice.

Národní: Aby Boží království bylo posledním cílem, ke kterému každým dnem svého života směřujeme vědomě.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku Mgr. Michala Semína s názvem **SYNODA O RODINĚ – CO JÍ PŘEDCHÁZELO A K ČEMU DOSPĚLA**, která se bude konat v úterý 4. listopadu 2014 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Římskokatolická farnost Vejprty, Orel župa Svatováclavská a Orel jednota Chomutov Vás zvou v sobotu 1. listopadu 2014 ve 14.30 hodin na **POUTNÍ MŠI SVATOU PODLE TRADIČNÍHO ŘÍMSKÉHO RITU** před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní do kostela **Všech svatých ve Vejprtech v Krušných horách**. Mši svatou slouží **R. D. Šimon Polívka**, farář vejprtský. Při mši svaté bude vzpomenu zeznulých i žijících orlů. **Informace:** poutvejprty@seznam.cz • mobil: 777 991 051 • e-mail: zupa.svatovaclavska@orel.cz • pozvánka: <http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.pdf>.

Matice svatokopecká pořádá v neděli 16. listopadu 2014 v 16.15 hod. ve Francouzském sále svatokopecské fary (Svatý Kopeček u Olomouce) přednášku Ing. Jaroslava Tesáře na téma **HISTORIE A SOUČASNOST BETLÉMÁŘSTVÍ**, která je doprovázena promítáním snímků.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na duchovní obnovu na téma „**KDO JÍ MNE, BUDE ŽÍT ZE MNE**“, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční ve dnech 8.–9. listopadu 2014. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 3. listopadu 2014 na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 26. 10. – 30. neděle v mezidobí
1. čt.: Ex 22,20–26
Ž 18(17),2–3a.3bc–4.47+51ab
Odp.: 2 (Miluji tě, Hospodine, má silo!)
2. čt.: 1 Sol 1,5c–10
Ev.: Mt 22,34–40
Slovo na den: *Blížního jako sám sebe.*

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela
1. čt.: 1 Král 8, 22–23.27–30
Ž 84(83),3.4.5+10.11
Odp.: 2 (Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupí!)
2. čt.: 1 Kor 3,9c–11.16–17
Ev.: Mt 16,13–19
(nebo jiná čtení z Lekt. V)
Slovo na den: *To nezjevilo tělo a krev.*

Pondělí 27. 10. – ferie
1. čt.: Ef 4,32–5,8
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: srov. Ef 5,1 (Napodobujte Boha jako jeho milované děti.)
Ev.: Lk 13,10–17
Slovo na den: *Vůbec se nemohla napřímít.*

Úterý 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy
1. čt.: Ef 2,19–22
Ž 19(18),2–3.4–5
Odp.: Řim 10,18b (Všude na zemi pronikl jejich hlas.)
Ev.: Lk 6,12–19
Slovo na den: *Zastavil se na rovině a s ním velký zástup.*

Středa 29. 10. – ferie
(v brněnské diecézi: památka bl. Marie Restituty Kalkové)
1. čt.: Ef 6,1–9
Ž 145(144),10–11.12–13ab.13cd–14
Odp.: 13c (Věrný je Hospodin ve všech svých slibech.)
Ev.: Lk 13,22–30
Slovo na den: *Jsou poslední, kteří budou prvými.*

Čtvrtek 30. 10. – ferie
(v královéhradecké diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Ef 6,10–20
Ž 144(143),1.2.9–10
Odp.: 1a (Veleben buď Hospodin, má Skála!)
Ev.: Lk 13,31–35
Slovo na den: *Pod křídla.*

Pátek 31. 10. – nez. pam. sv. Wolfganga
1. čt.: Flp 1,1–11
Ž 111(110),1–2.3–4.5–6
Odp.: 2a (Veliká jsou Hospodinova díla. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Lk 14,1–6
Slovo na den: *Nevytáhne ho hned?*

Sobota 1. 11. – slavnost Všech svatých
1. čt.: Zj 7,2–4.9–14
Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
Odp.: srov. 6 (To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!)
2. čt.: 1 Jan 3,1–3
Ev.: Mt 5,1–12a
Slovo na den: *Blahoslavení chudí v duchu.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ŘÍJNA – 1. LISTOPADU 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 10.	PO 27. 10.	ÚT 28. 10.	ST 29. 10.	ČT 30. 10.	PÁ 31. 10.	SO 1. 11.							
Antifona	919	1029	934	1045	1673	1892	964	1077	980	1096	996	1113	1573	1777
Žalm	784	883	783	881	786	884	784	883	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	1567	1771	964	1078	981	1096	997	1114	1573	1777
Antifony	920	1030	935	1046	1674	1893	965	1079	981	1097	998	1115	1574	1778
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	813	914
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1674	1894	969	1083	985	1101	1001	1118	1574	1778
Antifona k Zach. kantiku	723	815	939	1050	1675	1894	969	1083	985	1101	1569	1772	1575	1779
Prosby	924	1034	939	1050	1675	1894	969	1084	985	1101	1002	1119	1575	1779
Závěrečná modlitba	723	816	939	1050	1568	1771	970	1084	986	1102	1569	1772	1575	1780
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	792	890	970	1085	986	1103	1003	1120	1264	1402
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1265	1403
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1265	1403
Krátké čtení	927	1038	943	1054	1676	1895	973	1088	989	1106	1006	1124	1576	1780
Závěrečná modlitba	723	816	943	1054	1568	1771	973	1088	990	1106	1006	1124	1575	1780
Nešpory:														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1677	1897	975	1090	991	1108	1577	1781
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	1678	1897	976	1091	992	1109	1570	1773
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1678	1897	976	1091	992	1109	1570	1773
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1680	1900	979	1094	995	1112	1572	1776
Ant. ke kant. P. M.	722	815	723	816	948	1060	1681	1900	979	1094	995	1112	1572	1776
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1681	1900	979	1095	995	1112	1572	1776
Záv. modlitba	723	816	723	816	948	1061	1568	1771	980	1095	996	1113	1575	1780
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374

NOVINKA MCM s. r. o.

OBŘADNÍ GRADUÁL

P. Josef Olejník • Uspořádal Vladimír Pavlík • Úvodní slovo Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský

Tento *Obřadní graduál* byl vydán v roce 100. výročí narození P. Josefa Olejníka. Obsahuje liturgické zpěvy pro mše svaté spojené s určitými obřady (biřmování, svěcení biskupů, kněží a jáhnů, zasvěcení panen a řeholní sliby, svatební obřady, svěcení kostela a oltáře), mše za různé potřeby (za papeže, za biskupa, za služebníky církve, za kněžská povolání, za řeholní povolání, za jednotu křesťanů), votivní mše (o Eucharistii, o nejdražší krvi Páně), pohřební obřady a mše za zemřelé. Na závěr *Obřadního graduálu* jsou zařazeny dodatky – Žalm 150, Svatební píseň, Zpěvy před evangeliem pro pohřební obřady, Píseň o městě nebeském, píseň v náručí Boží, modlitba Zdrávas, Královno, modlitba Salve Regina.

Ve varhanním doprovodu je vlepáno CD, na kterém jsou nahrány všechny liturgické zpěvy z *Obřadního graduálu*. CD nazpíval Velkobystřický chrámový sbor pod vedením Ivany Juránové (varhany sr. Rafaela Kastlová), vokální soubor MISTY z Velké Bystřice (sóla Ondřej Liňa a Anna Marie Juránová, varhany sr. Rafaela Kastlová), Cecilská hudební jednota Ústí nad Orlicí pod vedením Cecilie Pecháčkové a Marie Heylové (varhany Cecilie Pecháčková) a Sbor bohoslovců Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci pod vedením Jiřího Janalíka (varhany Ondřej Talaš). Zvuk Jaroslav Topinka.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Zpěvník - váz., A5 na šířku, 248 stran, 230 Kč

Varhanní doprovod - váz., A4 na šířku, 198 stran, 330 Kč

Z DŘÍVE VYDANÝCH TITULŮ MCM s. r. o.

VIDĚNÍ OČISTCE

Ze slovenštiny přeložila Věra Všeticková

Meditace o očistci na základě soukromého zjevení autorovi textu, který si z příkazu duchovního vůdce přeje zůstat neznámý. Jde o jasnou a střízlivou zvěst, která byla napsána formou volných, chronologicky řazených listů. Pro snadnější pochopení však byly texty rozděleny na tři části: do první části je zařazeno vše, co se vztahuje k cíli soukromých zjevení a ke způsobu, jak s nimi zacházet; do druhé jsou zahrnuta systematicky uspořádaná poučení, která tvoří jakousi rozpravu o očistci; třetí a poslední část se věnuje zjevením duší v očistci. Předmluvu k původnímu vydání knihy napsal Henri Brincard, biskup v Puy en Velay.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 168 stran, 158 Kč

DUŠE V OČISTCI: CO JSEM S NIMI PROŽILA

Marie Simmaová • Přeloženo z němčiny

Autorka, německá mystička 20. století, pomáhala duším v očistci už od dětství tím, že se za ně modlila a obětovala odpuštění. Od r. 1940 se na ni začaly obracet duše s prosbou o pomoc. Na slavnost Všech svatých r. 1953 začala pomáhat duším v očistci smírným utrpením. Kniha hovoří o všem, co se Marie Simmaová od duší v očistci dověděla o současné době, a o tom, co viděla v nejtěžších chvílích utrpení pro své poučení i útěchu.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Třetí vydání

Brož., A5, 136 stran, 136 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.